

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartown Bashtha (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIII. МІСЯЧНИК № 3

Марень, (March) 1932

ЗМІСТ:

Сповідь	35
Наша Наска	36
Хліб	37
Чаша	37
Вино	39
Подача	40
Доручення Служителів	42
Привіт	43
Служення Єгови	44
Вартова Башта	47
Тексти на Освітчення	48

БІ
СВІДКИ
У МЕНЕ,
ЩО Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43: 12

© WTB 1932

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD, President W. E. VAN AMBURGH, Secretary

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми” — Ісай 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО БОГА є єдиний правдивий Бог, перебуваччий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Люгоє був початком Його творива й активним сягують в творення всіх річей; що той Люгоє тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в веслу силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка; сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно тереступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усі імена і одити Його у веслу силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сноп, і що Ісус Христос є Головою її правильним царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа — се діти Снопу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найближчість Єгови, голосити про Його замір, виглядом людства, про які навчає Біблія, й лести онов царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова послав Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що нездовго Господь звинищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть пропвернені й будуть жити вічно на землі.

РАДІО ПРОГРАМИ

3 станції WBER, 230.6 m. 1300 kL, Brooklyn, N. Y.

Повідомляємо всіх читачів Вартової Башти в радіові околиці Нью-Йорку, що на 1932 рік українські програми будуть надані через станцію WBER, 230.6 m. 1300 kL, Brooklyn, N. Y., од першої п'ятниці в місяцю. Час буде від 7:30 до 8:00. Розкажіть про це людям і сусідам, щоб вони могли почути новину Царства Божого.

СПОМИН У 1932 Р.

Час для обходження пам'яті смерті нашого Господа буде в неділю, 20-го марта, по 6-тій годині вечером. В слідуючій числі Вартової Башти буде розміщено подрібно висловлення спожину. Сю інформацію, про день спожину в 1932 р., подаємо завчасу, щоб браття в далеких частях світа всі могли бути співучасниками в той час. Як випадково, ми просимо о звіг скільки було співучасників. Секретарі в Злучених дер-

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям знати Бога Єгови і Його замір, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для помочи свідків Єгови. Він містить матеріал для систематичного студіювання Біблії й достарчає учителів для єдинців або для громади людей, що шире студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного навчання з св. Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безапелляційно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибірає догматичної міни, а радше заохочує до важного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. В інших краях можна вислати передплату до Бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 31 Clarendon Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelle Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажать його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажавмо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмемну апликацію кождого року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситися. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

жанах прошені подати сю інформацію впрест до бюро в Брукліні, а в інших краях, до тамешних локальних відділів.

ПЕРІОДИ СПІЛЬНОГО СВІДОЦТВА

Протягом року, будуть відложені певні періоди часу для спільної акції, і ті періоди будуть називатися: Періоди Спільного Свідчення. Ся назва, “Періоди спільного свідчення” знається буде в гармонії з писанням і згідні з роботою Господньою, і значить, що певний період часу позначений для всіх свідків Єгови, щоб всякий хто може, брав участь в тій службі. Сі періоди спільного свідчення в назначені як слідує:

Період Подяки Свідчення. — Від 20. до 27. марта

Період 200.000 Годин Свідчення. — Від 2. червня до 10. липня

Період Жиня Свідчення. — Від 3. до 11. вересня

Період Хвали Свідчення. — Від 12. до 20. листопада

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIII.

Марепь, 1932

№ 3

СПОМИН

«Не пити му від нині зсього плоду виноградного аж до дня того, коли його пити му з вами новим у царстві Отця мого.»—Мат. 26: 29.

ЄГОВА зробив образ котрий був тінею великої жертви викупу. В тім образі мав участь Мойсей, котрий був типом Ісуса Христа, а агнець, котрий представляв Мойсея, був заколений замість Мойсея. Мойсей не міг умерти яко тип і опісля випроводити Ізраїля з Єгипту, чим він представляв великого Визволителя. Отже агнець був вибраний на жертву, котрий представляв 'агнца Божого, що взяв на себе гріхи світа.' — Йоана 1: 29; Ісаї 53: 7.

Єгова мав причину у всіх своїх ділах. Заколення пасхального агнца й кроплення кровю одвірки, спечення його цілого й їдження його з гіркими зсладами, все се мало значіння для Ізраїльтян, а глибше значіння для помазанників Божих. Єгова приказав, щоби Ізраїльтяни навчали своїх дітей о сім значінню. Отже те право є установлене і показує, що на послідователях Христа лежить відвічальність пізнати причину або значіння смерті Ісуса Христа й причину установлення сього спомину. Коли Єгова повідомив своїх людей, щоби вони розсуджувались з ним, то безсумніву се заключає значіння спомину і також як властиво його треба обходити.

ПАСХА ІЗРАІЛЯ

*Вірні діти Авраама за волею Божою замешкали в Єгипті. За днів Йосифа Єгипетський фараон обходився з Ізраїльтянами не так дуже зла, але по смерті Йосифа на престолі засів инший фараон. Той володар не знав Йосифа, ані він не вважав на Йосифового Бога. Фараон той був дійсною дитиною й представителем Диявола. Сатанська організація контролювала Єгиптом, а Єгиптяни ісповідували диявольську релігію. Фараон і його прихильники виконували систематичне переслідування Ізраїльтян. Тому що Ізраїльтяни були натуральними потомками Авраама, і тому що вони поклонялись Богу Єгові, Сатана постановив знищити їх. Се він зробив через відвернення деякого від почитання правдивого Бога і через накинєння й переслідування всіх тих, що слу-

жать Богу Єгові. Імя Єгови було знеславлене в Єгипті, і Він почув стогін свого народу, і рали свого імя Єгова післяв Мойсея до Єгипту щоби виконав його заміри. Тоді Єгова зачав приготувати образ, котрий мав показати викуп і визволення людей з сатанської організації, і сим чином він пригадував про своє імя своїм сотворінням, аж поки не прийшов час для опраудання його великого імя. Єгова велів своєму пророкові написати: "Задля слова твого й по серцю твому чипчи ти се, що відкриваєш всю отту велич рабові твому. У всьому великий єси, Господи мій, Господи, й нікого нема рівного тобі, й нема Бога опріч тебе, по всьому тому, що ми своїми ушами чули. І де другий народ, що був би рівен твому народові Ізраїлеві, своєму єдиному народові на землі, задля котрого приходив Бог, щоби придбати його собі в народ, і прославити своє імя, й вдіяти велике й страшне перед народом твоім, що його викупив собі від Єгипта, вбиваючи народи й боги їх?" — 2 Сам. 7: 21-23.

*Виконуючи задачі приписані йому, в тім зміст Мойсей представляв Ісуса Христа, котрого Бог вислав відкупити людство і визволити послужних із сатанської організації. Виконуючи свою ціль і творячи сей образ, Єгова спричиняв, що всі єгипетські первенці були порубані і їм Єгиптяни були забрані з Єгипту; і коли його нарід прийшов до границі Єгипту, тоді воєнна сила Єгипту була знищена в морі. Перед виконанням сеї роботи знищення, Єгова велів дати пересторогу Єгиптянам, котра то пересторога була дана через Мойсея й Арона. Се инший доказ, що Єгова установив право, щоби всякого часу дати повну остерогу перед знищенням порога й його організації.

*Найважнійшу лекцію яку Єгова вчив Ізраїльтян, то се, що Він Всевишній, і крім Нього нема иншого. Чипячи се, Він пошадив первенців Ізраїльського дому, котрі показали віру в Нього. Важність сього часу була дальше показана через той факт, що той установлений

час зазначував початок року для Ізраїльтян. "І рече Господь Мойсейові та Аронові у землі Єгипецькій: Місяць сей вас буде початком місяців, перший буде вам в місяцях року. Промовте до всієї громади силів Ізраїлевих тако: У десятий день місяця сього брати ме кожен ягня на семью батька свого. Коли ж семья буде помала на ягня, нехай прийме до себе сусіда, близького до його домівки, по ліку душ. Кожен по іді своїх зложить лік на ягня. Ягня нехай буде без пороку, самчик одноліток; брати мете його з овечат або з кіз. І держати мете його до чотирнадцятого дня того місяця, і заколе його вся громада Ізраїльська надвечір. І візмуть крові та й побризкають нею оба одвірки й пороги в домах, де їсти муть його. І їсти муть м'ясиво тієї ночі; спечене на огні їсти муть його з опріснокми, з гіркими зелами їсти муть його. Не їжте сироватого, ні звареного в воді, а спечене на огні, голову його з ногами й з утробиною. І не зоставляти мете нічого до ранку, що ж зостанеться до ранку спалити на огні. І їсти мете його таким робом: боки ваші попідперезувані, обуве ваше на ногах ваших, і палиці ваші в руках у вас; і їсти мете його похапки. Пасха се Господня! Пройду бо по землі Єгипецькій, тієї ночі, та й повбиваю всякого первенця в землі Єгипецькій, і людину й скотину, і над усяким богом Єгипетським сотворю суд, я Господь. І буде вам кров знаменнем по хатах, де будете. Бачивши кров, мину вас, і не буде в вас погібелі, як карати му Єгипет. І буде вам день сей про спомин, і святкувати мете свято Господеві; як установу вічну, святкувати мете в родах ваших." (2 Мойсея 12:1-14) Ось так Господь поучав Мойсея, що він мав зробити.

Мойсей переказав старшині ізраїльській прикази Божі, котрі то прикази вони виконували. Ангел Господень перейшов через край в півночі чотирнадцятого Нісана і повбивав усіх єгипетських первенців, а кожного ізраїльського первенця не вбивав, що було доказом, що прикази Єгови були виконані через убиття агня і кроплення крові пороги і через се, що вони позістали в середині в домах. Бог приказав, щоби Ізраїльтяни научали своїх дітей про значіння сього. Для Ізраїльтянів се значило, що се була жертва Господньої пасхи, доказуючи тим, що Єгова єдиний мав силу спасти їх і знищити їх ворогів, і цілковито визволити свій нарід від сатанської сили. Найважливіша річ була імя Бога Єгови.

Та для послідователів Ісуса Христа значіння сього є значно більше. Для них се означає, що той закон, і Той що опісля був даний, був образом більших і кращих річей в будучині; що проколений агнець представляв проколення

Ісуса Христа, возлюбленого Сина Божого, котрого кров сталась викупною ціною всього людства від кайданів гріху й смерті; що Його кров була пролита для користи всіх, і всякий, що хоче користати з неї, мусить вірувати в Бога Єгову і в його розпорядження для спасення через Ісуса Христа і мусить бути вповні й цілковито послухним Богу; що первенці Божі є ті, що від Пятидесятниці до царства були народжені й признані через Єгову jako Його синів, і сі будуть збавлені і миті (песхаль) й скоронені если вони докажуть своєю вірністю до Бога; що первенці єгипетські представляли первенців або головно тих, що знаходяться в ласці диявольської організації, котрі є ужиті до зведення людей через сатанську релігію, і що вони задля їх гіпокритства і злоби будуть знищені; і що пізніше Сатана й його ціла організація цілковито впаде, що було представлено через нещастя яке впало на Єгиптян в Червонім морі.

НАША ПАСХА

Ізраїльтяни мусили обходити їх пасху в місяці Нісана кожного року, після приказу Єгови. Се був прообраз; і коли Ісус Христос прийшов і був розп'ятий на дереві jako грішник місто грішника, тоді Він сповнив сей прообраз і стався правдивою пасхою для тих, що мають віру в нього й в Його жертву. Дятого апостол, один з первенців Єгови, писав: "Пасха наша, Христос, заколена за нас. Тим же святкуймо . . . в опріснокх чистоти і правди." (1 Кор. 5:7,8) З відси бачимо, що Господь хоче щоб ми знали дійсне значіння типу й позатипу, і тоді поводитись після сього і бути послухні Його приказам.

Коли хтось є взятий в угоду через жертву, народжений jako Син Божий, втятий в угоду о царство, вибраний й помазаний, тоді він є первенцем; і від того часу він мусить остати під кровю Христа, що він може зробити через постійне показання своєї віри й послушенство через тримання Божих заповідей. Такі є цілковито відлучені й відріжені від сатанської організації й цілковито посвячені Богу Єгові і мусять бути Його представителями. Відійти од віри й послушенства Богу значило їх знищення. Вони є членами Христа й мусять йти дорогою цілковитого послушенства.

КОНЕЦЬ ПРООБРАЗУ

Протягом трох років по Його помазанню, Ісус Христос вірно обходив ізраїльську пасху, тому що відвічальність лежала на Ньому бути послухним законам які Єгова дав Жидам. Будучи Жидовином або Ізраїльтяном, Він мусів тримати закон совершенно, що Він і робив.

Ісус знав, що Він був позати́ним агнцем, котрий був заколений місто Мойсея, але Він мусів сповняти сей образ аж поки не прийшов Богом назначений час для Нього умерти і сповнити той тип. Коли Нього положено на дерево на смерть, тоді Він сповнив той образ або тип; і для тої причини ніколи опісля не було властивим обходити церемонії ізраїльської пасхи. "Христос викупив нас од клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, (писано бо: Проклят всяк, хто висить на дереві)." (Галат 3:13) Через свою смерть Ісус Христос положив кінець законам відносно типичної церемонії ізраїльської пасхи, прибивши їх до дерева. (Кол. 2:14) Рсі Ізраїльтяни, що мали віру в кров Ісуса Христа, радувались, тому що вони зрозуміли, що правдивий Визволитель прийшов. Павло був один із них, і він говорив яко один маючий власть відносно порушеної тут справи.

спомин

¹¹ Перед цілковитим сповненням образу, Ісус установив цю річ, а іменно, спомин своєї власної смерті. Се Він мусів зробити перед тим, ніж Він умер на дереві. Той день зачався в шестій годині вечером; і по тій годині Він, разом зі своїми учениками, їв пасху чотирнадцятого дня Нісана. Зробивши се, Ісус зараз зачав розказувати своїм вірним ученикам що вони мали робити, відносно чого написано: "Я бо прийняв од Господа, що й передав вам, що Господь Ісус тієї ночі, котрої був виданий, прийняв хліб, і, хвалу віддавши і переломив, і рече: Прийміть, їжте, се єсть тіло моє, що за вас ламлене; се робіть на мій спомин. Так само й чашу по вечері глаголючи: Ся чаша єсть новий завіт у крові моїй; се робіть, скільки раз пете, на мій спомин. Скільки бо раз їсте хліб сей і чашу сю пете, смерть Господню звіщаєте, доки (Він) прийде."—1 Кор. 11:23-26.

¹² Сю пасху вони обходили раз в рік. При смерті Ісуса тип скінчився і сповнився. Як смерть Ісуса взяла раз місце, так раз в обороті кожного року спомин Нього смерті мусять обходити ті, що вірують в Нього пролиту кров. "Раз . . . явився на звівчення гріха жертвою своєю. . . Христос один раз принесений, щоб почесати гріхи многих." (Жид. 9:26-28) Ідучи за сьм божественним правом, се зовсім на місці для послідователів Ісуса Христа обходити спомин Нього смерті раз в рік, а не частійше.

хліб

¹³ Установлюючи спомин Нього смерті, Ісус ужив певні символи: Він, "взявши хліб, і поблагословивши, ламав, і давав ученикам, і рече: Прийміть, їжте: се єсть тіло моє." (Мат. 26:26) Під сьм Він розумів, що 'сей хліб стоїть або

представляє його тіло, а ломання хліба представляє, що Він зломаний або поставлений на смерть для вашої користі.' Се заключення можна дальше поперти словами, а іменно: "Я хліб живий, що з неба зійшов. Коли хто їсть сей хліб, жити ме по вік; а хліб, що я дам, се тіло моє, що я дам за життя світу." (Йоана 6:51) Бог постарався, щоби люди брали в уста поживу й їли, щоби сьм підтримати свій організм. Він також постарався, щоб Нього посвячені сини брали духову поживу в ум і споживали, щоб сьм підтримали духове життя. Слово Боже правда, й воно є напоєм і їдою для тих, що слухають Нього й люблять. Если чоловік дійсно любить Бога, то він й любить Нього Слово й приймає Нього з радістю серця. Тоді він не лише вірує в свій ум або розуміє правду, але він любить їх і тому сказано, що він вірує в праведність. "Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасенне." (Рим. 10:10) Вірувати і бути послухним в Слово Боже значить життя, тому що се значить знати Бога і Ісуса Христа, що веде до життя. (Йоана 17:3) Жадний чоловік не може отримати вічного життя хіба що він вірує і є послухний Слову Божому котре відкриває заміри Бога Єгови відносно спасення чоловіка. Се є Боже неомитне право взглядом людства. Отже Християнин мусить вірувати, що Ісус Христос був зломаний на смерть, щоби дати людству нагоду отримати життя. Їсти хліб підчас спомину значить, що хто їсть той хліб достойно, той мусить вірувати й сполягати на Ісуса Христа як на свого Відкупителя і що Бог постарався о спосіб для їх життя. Се представляє їх віру в велику жертву викупу. Отже дійсно, Ісус Христос се Пасха для всіх тих, що увійшли з угоду з Богом чинити Нього волю і виконувати вірно сю угоду.

ЧАША

¹⁴ В чаші сій знаходиться напитек для тих, що її пють. Чашу котру Ісус дав своїм ученикам, і котрих Він запросив пити сю чашу, представляє замір Єгови відносно Нього синів. Для тої причини Ісус, потім як Він вибрав своїх учеників, і потім як Він був помазаний на Царя, і потім, коли Він научав їх відносно того царства, сказав до них: "Чи можете ви пити чашу з якої я пю?" Коли вони сказали Ньому, що зможуть, тоді Він обіцяв, що вони будуть пити з тої самої чашки, яку Єгова приготував для Нього. Ісус знав, що Він мусів умерти, щоби сповнити заміри Єгови, і тому ціль взглядом Нього й членів Нього тіла була представлена через чашу. Є написано, що по ламанню хліба і давши Нього своїм ученикам їсти тоді "взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, глаголючи:

Пийте з неї всі; се бо єсть кров моя нового завіту, що за многих проливається на оставленні гріхів." (Мат. 26: 27, 28) Тоді Єн розказав їм, що вони мусять робити, щоби сповнити Божі заміри відносно них, щоб вони могли мати участь в Його царстві. Його слова можна переказати так: "В сій чаші знаходиться вино, котре символічно представляє мою кров; а кров моя пролита за установлення гріхів, і ся то кров запечатає нову угоду. Я запрошаю вас усіх пити із неї. Мої вірні послідователі будуть пити з неї, і випють її всю. Се значить, що ви мусите мати участь зі мною в смерті, щоб ви могли досягнути безсмертності." Ся думка далше поперта словами: "Як не їсте тіла Сина чоловічого й не пете Його крові, не маєте життя в собі. Хто їсть тіло моє і пє мою кров, має життя вічне, і я воскресу його останнього дня. Тіло моє справді єсть їжа, а кров моя справді єсть напиток. Хто їсть тіло моє і пє кров мою, в мені пробуває, а я в йому." (Йоана 6: 53-56) Се установлене право Господом не відноситься до цілого людства, а лише до тих, що були взяті в угоду з Ісусом Христом. Ввесь рід людський мусить вірою споживати хліб, але лишень Христос пє кров. Сі писання доказують, що ніхто не може бути первенцем і спастися, лише ті, що вмирають як жертва з Ісусом Христом, бо таку чашу Єгова дав для своїх помазанників.

¹⁵Від Пятидесятниці правдиві послідователі Ісуса Христа що року обходили пам'ятку Його смерті. Се вони не робили яко тип, але яко спомин смерті Ісуса Христа. Се помагало їм пам'ятати всякого часу, що смерть Ісуса Христа се Боже розпорядження для примирення чоловіка з Єговою, щоб він міг отримати вічне життя, і далше пригадує їм, що вони будуть мати участь з Ісусом Христом в Його царстві і мусять вмирати з Ісусом Христом як жертва. Апостол зробив натиск на се коли він писав: "Се робіть на спомин мій; бо скільки раз їсте сей хліб, й пете сю чашу, сим ви показуєте смерть Господню аж поки Він прийде." (1 Кор. 11: 25, 26) Смерть Ісуса Христа не була типом, і для того нема такої річі як сповнення й скінчення типу. Його смерть—се велика подія на котру мусить сподіватися все людство, щоб воно могло отримати вічне життя.

"АЖ ВІН ПРИЙДЕ"

¹⁶Коли тип сповниться, тоді він кінчиться. Для тої причини по смерті Ісуса ніколи не було на місці обходити пасху ізраїльську. Вартість смерті Ісусової ніколи не скінчиться; для того се буде все властивим мати в пам'яті, що Господь Ісус Христос умер як жертва. Спевністю, що Ісус Христос знав те велике питання

до рішення. Своєю вірністю аж до смерті Він доказав, що Бог може гоставити на землі чоловіка, котрий може встояти в своїй незиништі взглядом Єгови серед найбільшої острої проби, і сим показав фальшивість Сатани і правдивість Єгови і правдивість Його Слова. Через пожертвування себе на смерть сим Ісус доказав безграничну силу, недослідиму мудрість, і невисказану любов Бога Єгови. Сим Він оправдав імя й слово Бога Єгови. У всіх будучих віках люди будуть мусіли пам'ятати, що упавше людство отримає життя лише через те, що Ісус Христос пожертвував себе на смерть, і що нема иншого способу й иншого імя під небом, щоб люди могли ним спастися. (Діян. 4: 12) Без пролиття Його крові яко жертва, гріх світа не міг би був взятий і чоловік не міг би отримати життя. Се, як і ще важніша річ, т. є оправдання імени Єгови, люди ніколи не забудуть або з ігнорують ті, що стримають життя. Але що означають слова апостола, а іменно, "ви звіщаєте Його смерть, доки Він прийде"? Чи сі слова означають, що ми не маємо звіщати про Його смерть як Він прийде? Ні! Се здається не є властиве заключення, а радше, що коли Він прийде, то щось инше окрім звіщання про Його смерть, мусить взяти місце або бути зроблено.

¹⁷Слова апостола після Дияглоту звучать так: "Бо як часто ви їсте сей хліб, і пете сю чашу, ви звіщаєте смерть Господню доки Він прийде." (1 Кор. 11: 26) Після слів повисшого тексту, то коли Господь прийде, инші річі чим звіщання про смерть Господа, мусять бути виконані. Важна річ в тім, щоби рішити до якого виразного часу те слово "прийде" у повисшім тексті відноситься. Писання надто попирають заключення, що слово "прийде" в сім тексті відноситься до часу, коли Господь появиць у храмі Єгови, щоб судити і зібрати до себе тих, що є членами снону. Те саме грецьке слово "прийти" в 1 Корин. 11: 26, є переложене в слідуєчих текстах, котрі то тексти можна властиво пристосувати до часу появинься Господа Ісуса Христа в храмі, а іменно, "знов прийду й прийму вас до себе." (Йоана 14: 3) "Як же *прийде* Син чоловічий у славі своїй, всі святі ангели з Ним, тоді сяде він на престолі слави своєї."—Мат. 25: 31.

¹⁸Сі тексти безсумніву відносяться до часу коли Ісус Христос прийшов до храму Єгови чинити суд. Той суд зачався від дому Божого. Тоді Його вірні послідователі, що спали сном смерті, були пробуджені й приведені в Сион або Божу організацію. Тоді був підбудований Сион і Єгова явивсь у своїй славі. (Іс. 102: 16) В тім то часі Господь Ісус зібрав вірних до себе, і в той самий час відступлення невірних

взяло місце... (2 Сол. 2:1-3). В тім часі, Він прийшов, щоб прославитись у своїх сятих. (2 Сол. 1:10) До того часу Його вірні все звіщали про смерть нашого Господа, і все обходили той спомин. Чи по приході Господа до храму Єгови обходження спомину мусить перестати? Се питання часто насувалось Господньому народові, і тому Його треба відповісти на підставі писання.

ВИНО

"Вино яке знаходилося в чаші було плід виноградини. Воно представляло кров Ісуса Христа, тому що Він сказав се, і се вистарчить. Однак Ісус не обмежив символічного значіння сеї чаші, й її змісту до своєї смерті. Протівно, в той самий час Він дав сю чашу своїм ученикам і, запросивши пити із неї, сказав. "Глаголю ж вам: Що не пити му від нині з сього плоду виноградиного аж до дня того, коли Його пити му з вами новим у царстві Отця мого." (Мат. 26:29) В котрім же часі сі слова Ісуса зачали сповнятись? Не скорше аж поки прийшов "той день", тому що Ісус так сказав, і той день зачався коли Він отримав царство і сів на своїм престолі царювати. Сталось се в 1914 р., що Єгова посадив свого Царя на свій святій горі Сион. (Іс. 2:6; 110:2) Три й пів роки по тім, як Ісус Христос, Цар і Суддя, прийшов до храму Єгови, зачав суд, і зачав відбудовувати Сион. В сім то пізнійшій часі, головний угольний камінь був положений в Сионі цілковито. (Іс. 28:16) Позаяк суд зачався від дому Божого, і вірні ученики є ті до котрих відносяться слова Ісуса найперше, то виходить, що вони мали бути перші збуджені зі смерті. Як здається, то тоді певно настав час, що Господь Ісус зачав пити плід виноградини новим із своїми вірними і воскресшими послідувателами в той час. Що ж тоді пити плід виноградини "новим представляє?"

"Зрозумівши, що чаша, і що було в ній, представляли Божий замір відносно Його помазаників, ми тепер дельше довідуємось, що вони представляли більше чим терпіння й смерть Ісуса Христа, тому що ціль Єгови не скінчилась з Його терпінням й смертю. Написано бо в Слові Божім: "Вино... весилить серце чоловіка." (Пс. 104:15) Ісус дельше зробив натиск на се коли Він зробив найлучше вино на весілю. (Мат. 26:10) Отже плід виноградини котрий Ісус не новим з своїми вірними в царстві, мусить представляти радість і час веселости. Така то була частина заміру Єгови відносно Христа.

ЧАС РАДОСТИ

"Підчас несприсутности Женеха невіста сумує; але коли Женех поверне і молода спізнає

сей факт, тоді замість смутку настає радість. Зараз по воскресенню із мертвих одинацять вірних учеників Ісуса, і інші такоїж віри що померли і були збуджені в той самий час, мали пробудитись до факту, що Женех повернув і прийшов після своєї обітниці прийняти їх до себе. Тоді мав настати час великої радости для них. Вірні на землі мали дізнатись про той час пізнійше. Той нарід або царство народилось в 1914 р., що є представлено через символ "народження сина хлопяти". Відносячись до того часу і до викинення Сатани з неба, писання говорить так: "Тим то веселіте ся, небеса, і що домуєте в них." (Одкр. 12:12) Чому тоді мала настати та велика радість? Тому що прийшов час для оправдання імені Єгови. Тоді народилось царство й Сатана був вигнаний з неба й Женех зачав збирати до себе свою жену. Сі вірні ученики до котрих відносились сі слова, і інші що були вірні аж до смерті, не знали про се в 1914 р. аж довідались в 1918 р., коли вони були збуджені зі смерті сну. Однак вірні на землі не зрозуміли сього факту аж якийсь час по 1918 р. Дивлячись назад, ми тепер можемо ясно бачити, що Господь поступенно освічував ум свого вірного останка на землі; і се світло спричиняло їм радість. Їх радість зачалась коли вони в перше побачили, що Господь прийшов до храму Єгови, привів вірних до храму й покрив їх ризами справедливости. Божий пророк предсказав сей час радости сими словами: "Велико радуватись буду Господом, звеселиться душа моя Богом моїм; Він бо зодягнув мене в одежу спасення, ризою справедливости обгорнув мене мов на жениха, вложив вінець, мов княгиною, прибрав окрасами." (Іс. 61:10) Той Женех, одягнений у всяку силу й красу, прийшов тоді в храм й привів вірних під ризи справедливости; і задля сеї причини, і маючи весільні одежі, сі вірні були признані яко помазаники Бога Єгови, і тому настав час великої радости для них. Женех і кляса невісти разом радувались, що було показано фігурально в сім, що вони пили плід виноградини новим у царстві Єгови.

"Се як раз згаджується із словненням пророчої приповіді о талантах, у котрій Господь показав, що Його "добро", або справи царства, були припоручені тим, що зробили угоду з Ним о царство. Сповнення сеї приповіді мусіло взяти місце в часі коли Господь Ісус явивсь в храмі Єгови чинити суд і взяти перелік від своїх слуг. Ті, котрих Він признав, зрозуміли се, і до них Він сказав: "Гаразд, слуго добрий і вірний: у малому був еси вірен, над многими поставлю тебе. Увійди в радости пана твого." (Мат. 25:21) Тут Господь безпосередно запрошує свого "вірного слугу" клясу брати у-

часть з ним в радості, котра то радість була символічно представлена через пиття плоду виноградини новим у царстві Його Отця. Сей факт, що Він сказав, "Увійди в радости пана твого", показує, що самий Господь не се вино радости. Що ж то за радість Сула тоді? Ся радість була яко наслідок того, що прийшов час для Ісуса Христа оправдати ім'я Всевишнього. Коли Він вознісся на небеса, тоді Єгова приказав Йому чекати на той щасливий день, котрий мав прийти в назначенім часі. (Пс. 110:1; Жид. 10:13) Через сі всі століття Ісус чекав на сей щасливий час коли Бог Єгова установить своє царство й пішле Його царювати. Ся радість для Ісуса Христа зачалась в 1914 р., коли то Він був висланий царювати серед ворогів своїх; і коли в 1918 р., Він зачав приймати своїх вірних послідователів до себе, тоді Він запросив і всіх інших бути співучасниками Його радости, або пити новим вином царства. (Пс. 110:2) Той період часу назначений як "той день" зачався для Ісуса Христа в 1914 р., коли Єгова посадив Його на своїм престолі і післав Його побіджати ворога. "Той день" для членів Його тіла зачався в 1918 р., коли Господь зачав збирати їх до себе в храм Єгови. Радість Господня, представлена через пиття плоду виноградини, зачалась для вірних на землі коли вони були приведені в храм, і коли вони зрозуміли сей факт і спізнали, що головна ціль Єгови, — се оправдання Його імя через царство, і що Він буде уживати тих, котрі затримують свою невинність взглядом Єгови, для виконання Його замірів і для оправдання Його імені.

²³ Єгова налив чашу для Господа Ісуса Христа, і Ісус запросив своїх учеників бути учасниками сеї чаші. (Мат. 20:22, 23) Що та чаша була символом Божої цілі відносно Його помазаників, і представляла терпіння й радість, то се можна доказати словами апостола, котрий писав про Ісуса Христа так: "Котрий за ради радости яка була перед Ним, витерпів Хрест, не дбаючи про сором, і сів по правиці престіла Божого." Отже той текст ясно учить, в гармонії з іншими текстами, що радість Господня була в будучині й що Він увійшов в ту радість коли Він засів на престолі в 1914 р. Перше, прийшли терпіння, а потім радість, представлені символічно через чашу. Так річ мається і з тими, що є учасниками з Ним в Його царстві.

²⁴ Перед приходом Ісуса Христа до храму Єгови, послідователі Ісуса Христа не могли нічого показати лише Його смерть. Він умер як грішник, щоби здійснити гріх світа, і Його послідователі мусять пам'ятати, що лише через Його смерть, життя може бути дане якому

будь чоловікові. Хотят вони знають, що Він воскрес із мертвих і вогнісся на небо, однак Він не був присутній з ними, і тому се був час смутку радше чим радости. Вірою вони вглядали Його другого приходу, що становило їх радість, яка була представлена перед них; і коли Він живив в храмі, і привів признаних в храм, і зодягнув їх в ризи справедливости, і коли вони зрозуміли сей факт, тоді вони зазнали тої радости, яка була поставлена перед ними. Отже вони, увійшовши в радість Господню, пють із Ним квід виноградини новим у царстві. Але чи вірні на землі мають перестати робити або згадувати спомин смерті Господньої? Спевнюєтк що ні, тому що вони все мусять пам'ятати, що лише через терпіння й смерть їм можна стати членами царства Божого. (1 Петр. 3:18) Сей факт, що апостол каже, "скільки бо раз їсте хліб сей і чашу сю пете, смерть Господню згадуєте, доки Він прийде", не мусить значити, що коли Він прийде, то вони мають перестати робити спомин Його смерті, а радше, що поки Він не прийшов, то вони не могли увійти в Його радість і брати участь у питті плоду виноградини новим у царстві. До того часу вони мусили згадувати про Його смерть, а більше нічого; але по тім часі, вони мусять пам'ятати Його смерть і увійти в Його радість.

²⁵ Отже властивий напрям для Господних помазаників є ясно показаний, а се, щоб вони обходили празник Спомину в назначений час кожного року, однак робити се в радості а не в смутку. Вони радуються, що Господь Ісус був голоманий й що Він вилляв свою кров життя, щоби вони, будучи запрошені з Божої ласки, мали часть в Його терпіннях і Його смерті. Вони радуються, тому що вони знають, що вони в жадний інший спосіб не моглиб отримати життя й стати частью Його царства і бути співучасниками в оправданні імя Єгови, що є причиною найбільшої їх радости. Для них причина задля котрої вони обходять Спомин є та, щоби тримати в пам'яті терпіння й смерть Господа Ісуса, і яку вартість. Його смерть принесла для людства, і се, що коли вони будуть терпіти із Ним, то вірним дозволиться увійти в радість, і если будуть вірні аж до кінця, вони будуть царювати з Ним. "Вірне слово: коли бо ми з Ним умерли, то з Ним і жити мєм. Коли терпимо, з Ним і царювати мєм; коли відцураємось, і Він відцурається нас." — 2 Тим. 2:11, 12.

ПОДЯКА

²⁶ Майже у всіх краях Християнства один день відтожений і названий як "День Подяки". Чому хто будь із Божого помазаного народу

має обходити такий день? Сей день назначили люди, котрі знаходяться під контролею Сатани, і всі практикування їх—се гіпокризія. Царство Боже вже прийшло, отже настав час радості й подяки для Його народу кожного дня. Если одиник, здавалосьби, що треба обходити якийсь день подяки, то відповідний день на се здається буде день обходження спомину Господнього. Властивий день для обходження пам'яті Господньої смерті на 1932 рік, буде 20-го марта, по 6 тій годині вечером. Если се угодю для народу Господа Бога тепер на землі, то нехай від тепер той день буде відсвяткований і святкований як день подяки Богу Єгови. Той день після біблійного числення зачинається в 6 тій годині вечером. Обходіть. Спомин по шестій годині вечером, і від тої години цілий день з двадцять чотири години нехай буде святкований як день подяки Богу Єгови. Се буде день радості й подяки, тому що царство Боже прийшло й час для оправдання ім'я Єгови настав. Нехай сей день буде також початком періоду служби, котрий назимуємо як *Період Свідчення Міжнародної Подяки*. Сей період часу зачинається 20-го і скінчиться 27-го марта, 1932. Сей період буде обходити Божий нарід як 'празник радості й подяки Господеві', памятаючи головню нашу привилей пити плід виноградини новим із нашим Господом в царстві нашого Отця, і також нашу привилей бути свідками Єгови й нести свідцтво про Його ім'я.—Мат. 26: 29. <<

СВІДОЦТВО ЦАРСТВА

"Нема ніякої причини чому би Божий нарід мав святкувати котре будь свято назначене через організацію сього світа. Божий типічний нарід святкував два періоди в році: один на весну а другий в осени. Сі періоди були посвячені Господеві. (Гл. Ездри 6: 19-22; Неемії 8: 1-3, 9-12, 14-18) Чому Божий помазаний нарід не мав би обходити два дні протягом року радості подяки й хвалення Бога Єгови? "Радості ваші се сила ваша" (Анг. пер.); Господь дає нам прозріти в своє слово і даліше 'кормить нас щоденним хлібом'. (Неем. 8: 10, 12; Проп. 30: 8) Царство прийшло і поступає вперед, а наша повинність все співати в честь Бога Єгови, і, яко Його слуги, нести свідцтво про Його ім'я. (Ісаї 12: 3-6; 43: 10-12) Отже від 1-го жовтня до 9-го буде назначений *Період Свідчення Царства*. Нехайже збори Божого народу в різних околицях справляють конвенції служби починаючи в п'ятницю вечером; і тоді період з дев'ять днів буде слідувати посвячений на службу, котрий то період буде радісної подяки, хвалення й служби Богу Єгови,

і яко празник (вдяки) за успішну роботу царства. У тім періоді часу кожний із свідків Єгови, о скільки можливо, повинен брати участь в даванні свідцтва й хваленню Єгови й Його царства, несучи овочі царства иншим котрі бажать почути.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. Поясни відношення до Ісуса як до "Агня Божого".
2. Чому се було важне, що Мойсей мав вивести точно всі інструкції дані йому відносно пасхи?
3. Поясни (а) Ізраїльтини замешкані в Єгипті. (б) Їх гноблення й переслідування через Єгиптян. (в) Їх спасіння в Єгипті.
- 4, 5. Поясни назвище Мойсея в сім пророчім образі. Яка була ціля даної застероги? Чому первенні єгипетські були повбивані, а ізраїльські спасені? Перекажи своїми словами інструкції дані Мойсейові відносно приготування до пасхи.
- 6, 7. Розкажи, що взяло місце в ночі пасхи. Що означувало се для Ізраїльтян? Для послідувачів Ісуса Христа?
- 8, 9. Поясни значіння сього типу. Хто є ті первенні? Яка їх визначальність вг яком сього.
10. Чому Ісус Христос обходив типічну перемонію ізраїльської пасхи? Чи повинні се робити Його послідувачі, і чому?
- 11, 12. Як Павло описує устанавлення Ісусом нового спомину, котрий взяв місце типічної пасхи? Хто повинен обходити Спомин Ісусової смерті? Коли? і чому лише тоді?
13. Поясни (подаючи писання), що Ісус розумів, коли Він замів хліб і сказав: "Ідьте се їмо мов". Яке значіння снів Павла, котрі є записані в листі до Римлян 10: 10?
14. Поясни символічне значіння чаши. Перекажи інструкції Ісуса відносно чаши. Як се поминають слова в Іоана 6: 53-56? Яка важна правда тут виносена?
15. Задля якої важної цілі було устанавлено обходження смерті Ісусової?
- 16-18. Який важний доказ був устанавлений через Ісуса вірність аж до смерті? Задля якої важної цілі Ісус умер яко жертва? Поясни значіння снів апостола 'звіщати мого смерть Господню аж прийде'.
- 19, 20. Покажи час сповнення Маттея 26: 29. Яке ще инше значіння має се чаши в "той день"?
- 21, 22. Покажи, як величчя відповідний спомин є "плід виноградини" на радість в "той день". Покажи як ясно помисли слова пасують до сповнення пророцтва приросту в талантах.
- 23, 24. Порівняй досвідчення послідувачів Христа із самим Христом, перше як час терпіння й ожестачення, а пізніше як час радості.
25. Як здається, то який є адекватний напрям відносин обходження празника Спомину? Задля яких причин треба даліше обходити празник?
26. З огляду на повноту, яке розумне закінчення можна висувати щодо більшого відповідного часу для обходження дня подяки? Згідно із сьм, яке відповідне розпорядження було зроблене для тої цілі?
27. Відносячися до Єгового розпорядження для свого типічного народу, що можна даліше завважати відносно подібного привилею. Як свідки Єгови будуть даліше уживати сі привилей, які знаходяться в сих привилеях для них?

ДОРУЧЕННЯ СВДОЦТВА

«У сьому звершена любов у нас, щоб мати одлагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. Страхи нема в любові, а звершена любов геть виганяє страх, бо страх має муку, і хто лякається, той не звершений в любові.»—1. Йоана 4:17, 18.

ЄГОВІВ день суду вже прийшов і великий Суддя, Ісус Христос, засів судити тих, що належать до дому Божого і котрі наживають себе синами Божими, а головню Він зачав судити так зване "зоранізоване Християнство". Слова повисшого тексту ясно показують, що в сей день суду Єгова буде мати на землі людей котрі будуть свідками Йому; що чинячи се, вони будуть порушені несамолюбством; вони мусять бути щирі, отверті і виразно давати своє свідцтво, і що вони мусять виконувати сю роботу без страху до чоловіка, Сатани або його організації; і що вони мусять боятись лише Бога. Вони мусять поступати розумно й поважно, відповідно до їх високої й почесної позиції. Бути свідком в теперішнім часі се найбільша честь яку можна надати сотворінню в теперішнім часі на землі. Єгова не є Богом заміщення, а Богом порядку, і тому Його робота мусить виконуватися після порядку. Тут здається буде на місці переглянути поступенний розвій Його царської організації, як про се навчає св. Письмо. Царство Єгови, під владою Месії,—се найважніше діло з усіх Його творів. Булоб добре, щоб члени нового сотворіння мали в пам'яті ту високу позицію яку вони займають і як і чому вони були привидені в ту позицію. Можемо бути певні, що свідцтво яке Бог поручив Ісусу Христу, і котре Ісус Христос передав своїм членам на землі, мусить тепер бути доручене людям перед упадком ворожої організації. Ми яко помазаники Єгови повинні пам'ятати наше споріднення до Бога Єгови й Його царства. Те царство, котре виглядали люди через многі століття, вже прийшло. Те царство не приходить, але вже прийшло, і ми повинні мати велике бажання зрозуміти наше споріднення до нього.

Писання відкривають нам, що Єгова має велику й всесвітню організацію із котрої Він установить царство Месії, котре буде головною частию або столицею Його організації. Ті члени на землі, що цілковито посвятились Богу й Його царству, й котрі прийняли Його помазання, становлять часть Його організації, отже є представителями Господа на землі. Бог розставив членів в тілі Христа, після Його влодобу, і ми можемо бути певні, що Він розклав членів своєї організації на землі після своєї влодобу. Він велів своєму народові на землі мати організацію з проводарями або учителями, котрі мають бути вибрані голосами членів збору, котрі становлять Його посвячений нарід.

В 1917 р. відбулося загальне голосування через тих, що признавали себе за посвячених Єгові Богу, і в той час був вибраний знаряд на котрему була положена власть і відвічальність виконувати певну службу відносно Господньої організації. Сі урядники з ласки Божої даліше виконують роботу приписану їм.

Єгова, єдиний й всезгучний Бог, установає тепер своє царство котре буде володіти цілим світом. Через століття люди посвячені Богу виглядали того часу. Ся велика робота даліше поступає вперед. Йоан Хреститель був останній з пророків, котрей був вибраний з між людей. Перед його часом святі пророки Божі, порушені духом Єгови, пророкували про прихід Божого царства через котре всі роди землі будуть благословенні. Йоану Хрестителю був даний великий привилей оголосити присутність Ісуса Христа, довгожданого Царя. Ісус був в той час чоловіком, коли Він прийшов до Йордану зробити символ свого посвячення чинити волю Божу, свого Отця. В той час Він був народжений Єговою і публично признаний яко возлюблений Син котрего Він собі влодобав. Зараз потім Ісус був помазаний Єговою бути Царем світа. Від того часу Він усе був Месією, помазаним Царем. Однак, нім Він зачав своє царювання як Цар. Він мусів перше виконати волю Божу й дати викупну ціну за чоловіка. Отже коли Ісус зачав свою публичну роботу, тоді Йоан ось що сказав: "Ось Агнецъ Божий, що бере на себе гріхи світа". Тоді то Спаситель світа був на землі котрего Єгова помазав і назначив бути справедливим Царем світа, щоб Він цілковито оправдав імя Всевишнього.

Перед приходом Йоана Хрестителя, Божий закон і пророки свідкували про прихід Божого царства. Колиж прийшов Йоан Хреститель, тоді він зачав оголосити царство; бо тоді Цар уже був присутній. В Луки 16:16 читаємо, що "закон і пророки до Йоана. З того ж часу царство Боже благовістнується." В Маттея 11:13 написано: "Бо всі пророки й закон пророкували до Йоана." Закон як і свідцтва пророків були правдиві, і ось Ісус прийшов, щоб сповнити всякий закон і пророцтва відносно царства. Очевидно, що привилей даний Йоану Хрестителю оголосити царя, зробило Його найбільшим з пророків. (Мат. 11:11) Однак той привилей не був так великий, як сей, даний свідкам Єгови в останніх часах.

Від пятидесятниці до тепер царство Боже

голосять ті, що люблять Єгови. Ісус гостійно навчав своїх учеників про те царство, але вони не розуміли ані не оціняли значіння його аж поки вони не отримали святого духа в день Пятидесятниці. В той час Петро, котрому Ісус дав ключі або привилей відомкнути правду відносно царства Жидам а опісля й поганам, стояв і свідкував своїм слухачам про Божий замір установити царство через Христа для благословення всіх народів землі. Стоячи перед зібраними, і будучи під впливом святого духа, Петро сказав: "Мужі брати, дайте говорити явно то все про правотця Давида, що вмер і поховано його, і гріб його у нас до сього дня. Бувши ж пророком і знавши, що клятьбою клявсь йому Бог, що з плоду поясниць його по тілу підійме Христа сидіти на престолі його, предвидівши, глаголав про воскресення Христа, що душа його не залишена в пеклі, а тіло не виділо зотління. Сього Ісуса воскресив Бог; йому всі ми свідки. Правицею ж Божою вознісшись і обітування святого духа прийнявши від Отця, злив се, що ви тепер бачите і чуєте. Бо Давид не зійшов на небеса; глаголе ж сам: Рече Господь Господеві моему: Сиди по правиці в мене, доки положу ворогів твоїх підніжком ніг твоїх. Твердо ж пехай знає весь дім Ізраїлів, що Господом і Христом зробив його Бог, сього Ісуса, котрого ви розп'яли." (Діян. 2: 29-36) Потім вірні послідувачі Ісуса Христа проповідували Христа і його розп'ятого як спасителя світа, і що Він буде великим Царем у своїм царстві, і що Він буде благословити світ. Вони безперестанно голосили прохід його великого царства. (Діян. 28: 31) Се було як раз в гармонії з молитвою, котру Ісус навчав своїх учеників молитися: "Нехай прийде твоє царство. Нехай буде твоя воля, як в небі так і а землі."

"Ісус не лише робив натиск на важність установлення царства Божого, але Він виразно обіцяв, що Він поверне з неба і як головний Урядник і Голова Божої організації, він заснує своє царство, і тоді Він прийме до себе тих, що дійсно посвятились Богу й Христу. Вповаючи на сі й інші подібні дорогі обітниці, вірні апостоли проповідували другий прихід Господа й його царства, і се вони робили аж до кінця своєї подорожі на землі. Його прихід і його царство було найбільшим бажанням їх сердець. Се можна бачити із їх слів, які є записані в св. Письмі. До Тимотея Павло писав: "Оце ж свідкую перед Богом і Господом нашим Ісусом Христом, що має судити живих і мертвих в явленні його і царстві його, проповідуй слово, постій в час і не в час, докоряй, погрожай, благий з усяким довготерпінням і наукою." (2 Тим. 4: 1, 2) Павло знав,

що його зетська подорож незадовго мала скінчитись і тому він писав: "Тиж тверезись у всьому, терпи лихо, роби діло благовісника, службу твою знавою вчиню. Мене бо вже на жертву наготовлено, і час мого відходу настав. Боротьбою доброю я борюся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок готовиться мені вінець правди, котрий одасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення його." (2 Тим. 4: 5-8) Для згохочення інших, що мають таку саму віру, Яків писав: "Терпіть же браття аж до приходу Господа." (Якова 5: 7) Ті, що полюбити прихід Христа і його царство, сі даліше проповідували правду серед великої опозиції, будучи свідомі всякого часу, що вони говорили правду і радувались сим, що вони мали привилей нести зневагу яку Сатана кинув на всіх правдивих послідувачів Ісуса Христа.

"Коли Ісус вознісся на небо, то в той час Він був Царем, але Єгова сказав до нього: "Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги." (Пс. 110: 1) Бог кермував писання пророцтв руками своїх пророків, і з сього джерела апостоли знали, що Ісус мусів чекати на назначений час його Отцем коли Він знов поверне й установить своє царство; і се можна доказати словами в листі до Жидів 10: 12, 13: "Він же принісши одну жертву за гріхи, сів на завсіди по правиці Бога, дожидаючи далі, доки положаться вороги його підніжком ніг його." Ісус добре розумів, що Він був назначений знищити верога Сатану і його організацію, але сього Він не міг виконати аж в назначенім Богом часі. Тому Він мусів чекати. Та той період чекання мусів колись скінчитись. Посвячені люди Богу Єгови виглядали того часу коли прийде цар і возьме власть і зачне царювати. Від часу до часу вони звертали одні другим увагу на пророцтво, котре Ісус виповів відносно видимого доказу про його прихід і його царство. Вірні, студіюючи пильно пророцтва і хронологію Біблії, побачили, що 1914 рік був назначений рік, у котрім мала статись велика подія взглядом того царства. В тім то році в осени царство сього світа, або так званого "Християнства", повстали одні проти других і тоді вірні побачили, що Христос після своєї обітниці дав зовнішній або наочальний доказ, що Він перебрав уряд і силу як Цар. (Мат. 24: 7, 8) В тім то 1914 р. сповнились слова Єгового пророцтва, а іменно: "Извіщу проповідь [поперед сповіщену Ісусу], що Єгова сказав до мене: Ти син мій, нині зродив я тебе. Проси в мене, й дам тобі народи в наслідде, а кінця світа у владіння."—Пс. 2: 7, 8.

⁹ Аж до цього часу Єгова не перескаряжав Сатані приходити до неба, але тепер прийшов час коли Сатана мусів вступити з неба. Той справедливий Цар отримав власть і тоді Єгова сказав до цього мугучого чиновника: "Царюй серед ворогів твоїх." (Пс. 110: 2) В той час правління Ісуса Христа зачалось, і тоді повсталла війна на небі в котрій Ісус Христос, правильний Цар і його ангели воювали по одній стороні, а Сатана і його ангели по другій стороні, і в тій то війні Сатана був побіджений і на віки скинутий з неба на землю, так як се Ісус предсказав. (Одр. 12: 7-10) В той час війна провадилась в небі й на землі, що назначило почин горя для домуючих на землі, як і радість для тих, що полюбили другий прихід Господа і Його царство. Се також зазначило більший смуток для домуючих на землі, тому що від того часу Сатана розпучливо старається відвернути всіх людей від Бога Єгови й забрати їх і приготувати до великої битви Всемогучого Бога, або до Армагедону. Для того то написано: "Тим то веселіться, небеса, і що домуюте в них. Горе живучим на землі й на небі, бо зійшов Диявол до вас, маючи великий гнів, знає бо, що короткий йому час." — Одр. 12: 12.

¹⁰ Після писання, то Христос великий Суддя мусів зачати суд три і пів роки від часу коли він перебрав власть. Ісус предсказав, що Він прийде судити в товаристві з своїми святими ангелами, і що Він явиться в храмі Єгови чинити суд. Сей суд після писання мусить зачатись від дому Божого, або із тими, що зробили угоду чинити волю Божу. (1 Петра 4: 17) Через свідоцтво Ісуса сі посвячені були розділені на дві громади. Одна громада або одна часть із тих, що зробили угоду, не стрінула божественних вимог і була відкинена Господом і названа "дукавим слугою", підчас коли друга громада посвячених була вірна і признана Господом, котру Він зробив її частью вірного і правдивого "слуги" Бога Єгови. Ісус обіцяв сій вірній громаді, що Він передасть їй всі справи свого царства на землі, і що ся громада мусить словняти прикази Божі й доручувати свідоцтво припоручене їм. — Мат. 24: 45-47; Одр. 12: 17.

ПРИКАЗ

¹¹ Яка новина може бути лучша і принести більше радості послідувачам Ісуса Христа, як ся, що Цар вже прийшов і зачав царювати? Через шість тисяч років вірні мужі чекали на той час, і тепер він прийшов. "Евангелія" значить добра новина. Отже той особливий приказ даний вірному "служі" Господньому відноситься до часу по 1918 р. коли то Він прийшов до свого храму і від того часу до ниніш-

нього дня сі вірні чують і виконують приказ: "Проповідувати меть ся евангелія царства на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." (Мат. 24: 14) Кождий, що дійсно любить Бога, доказує свою любов через радісне виконання сеї заповіді. А що ся заповідь була дана головним Чиновником Єгови, тому се заповідь Божья. Отже кождий вірний мусить мати часть в проповідуванні сеї радісної новини або евангелії, що Цар прийшов і зачав царювати. Сей факт, що ся вість мусить бути проповідувана людям, мусить мати певну причину. Після Ісусових слів, те вона голоситься, як свідоцтво народам, а не для того, щоби повернути всі народи. Дальше Ісус додав, що коли ся робота свідоцтва скінчиться, тоді зараз наступить те найбільше горе якого ніколи не було й більше не буде. Той великий кліпт називається Армагедон, котрий цілковито знищить Сатану й цілу його організацію. — Мат. 24: 21, 22.

СВІДКИ ЄГОВИ

¹² Царство котре буде від тепер володіти цілим світом, є царство Бога Єгови, тому що Бог є Автором його; і воно оправдає Його ім'я й докаже, що Єгова — се єдиний і правдивий і всемогучий Бог. Воно також називається "Царство небесне", тому що престіл того правительства знаходиться в небі. Воно називається "царство Христа", тому що Ісус Христос є великим і могучим Володарем або Царем, котрий об'явить суди й присуди Бога Єгови й виконає Його заміри.

¹³ Велике питання до рішення від днів Едену до тепер все було і є: Хто є Божественним і чия воля буде виконуватись між людьми? Лукавий Сатана добровільно заграв собі сю високу позицію, спрощаючи Бога Єгову. Він зробив визов Богу Єгові і заявив, що Бог не зможе поставити на землі чоловіка, котрий би був вірний й правдивий йому серед великих проб. Щоби ім'я Єгови було навіки оправдане, тому Єгова дав Сатані повну нагоду доказати свій спір, і рівночасно заявив, що Він замірив знищити Сатану й його організацію і доказати всьому сотворінню, що Єгова Всемогучий Всесильний Бог. В часі Християнської доби Сатана взяв контроль над організацією так званою "зороване Християнство", а учителів і провідників його Сатана спонукав відкинути свідоцтво Біблії, що чоловік був сотворений, як совершенно істота, що чоловік упав через гріх, що чоловік був викуплений через кров Ісуса Христа, і що царство Боже — се є інока надія для піднесення й благословення народів і людей землі. Єгова заявив, що Він приведе цілу справу до остаточного кінця, і тому Він каже через свого пророка: "Нехай зберуться всі

народи разом, зійдуться всі племена до купи. Хто ж із між них проповів се наперед? нехай скажуть, що було од початку; нехай поставлять свідків від себе й докажуть, щоб, вислухавши, можна сказати: Се правда!" (Іс. 43: 9) Тут Бог дав Сатані й його представителям визов, щоб вони поставили своїх свідків і доказали свій спір, ані, ~~то прийдуть~~, що Сатана—се великий брехун і що ~~єдино~~ Боже правда.

"Хто ~~буде~~ говорити в ім'я Бога Єгови й вірно нести свідчення про Його ім'я? Нема найменшого сумніву, що Єгова збудить свідків, котрі промовляти муть в Його ім'я, тому що Він сказав: "Ви мої свідки, — говорить Господь — ви й ~~свідки~~ мій, що я його вибрав, щоб ви знали й ~~прийдуть~~ мені та й розуміли, що се я: передомню не було Бога, тай опісля не буде. Я, я—Господь, та й нема спасителя крім мене. Я прог: та й спас, так як заповів; а иншого не було в час, про те ви свідки у мене, що я Бог, говорить Господь." Се писання цілковито підтверджує пророцтво Ісуса Христа відносно свідчення яке мусить бути дане всім народам, і котре мусить бути дане через Його вірних послідовців, котрих Він назвав: "Вірним і розумним слугою" котрий має нести свідчення про іх Бога Єгови. Ісус заявив, що по закінченні сього свідчення настане найбільший час гори так званий Армагедон. Пророк Єгови про се говорить: "Так говорить Єгова, ваш відкупитель, святий Ізраїля [Божого вибраного народу]: Задля вас я, наче б уже післав у Вавилон [сатанську організацію], та по крушив всі заговори, й Халдеїв, що своїми кораблями величалися. Я бо—Господь, святий ваш, творець Ізраїля, цар ваш. Так говорить Господь, той що відкрив дорогу в морі, в глибинах водних—стежку, той, що вивів колесниці й коні; військо й силу; а вони всі разом лягли, щоб не встати; потахли, наче каганець—погасли." (Іс. 43: 14-17) Ось так Господь показує, що Він цілковито прожене диявольську орду, коли свідки Єгови скінчать своє свідкування.

"Ісус Христос—се великий слуга Бога Єгови, а вірні послідователі Христа на землі в приході Його і Його царства становлять, як їх св. Письмо називає, 'ноги, котрі звіщають радісну новину і проповідують мир.' (Іс. 52: 7) Сі ~~єврей~~ стоять на Божій горі Сион, тому що вони є зібрані в Божу організацію і є частию її, і вони йдуть слідами їх провідника Ісуса Христа Царя. (Одкр. 14: 1, 2) Бог Єгова зробив Ісуса Христа і членів Його тіла своїм знарядом для отворення в'язниці, що є диявольська організація, і щоб отворити очі людям доброї волі. (Ісаї 42: 6, 7) "Се я дав його свідкам народам продарем і наставником народів."—Ісаї 55: 4.

¹⁵ Ділаючи через свого Сина і головного виконавчого Урядника, Бог Єгова встав тепер, щоб зробити кінець беззаконню; та нім Він поторошить Лукавого і його організацію, то перше Він вислав своїх свідків, щоб дати остерогу сатанським представителям у Христичстві. (Езек. 3: 5-11) Задля потіхи й заохочення тих, що тепер мають одвагу служити Богу й говорити про Його ім'я в сей день суду, Єгова каже: "Не вмовкну я ради Сиона, не втихну задля Єрусалиму, аж докіль, як світло, заблісне справедливність Його, а спасення Його як горючий світильник. І побачать народи справедливність твою й усі царі—славу твою, і дадуть тобі нове ім'я, яке уста Господні наречуть."—Ісаї 62: 1, 2.

¹⁶ До тепер Божий вірний нарід був кликаний різними іменами, та час прийшов, що уста Єгови дали йому нове ім'я, щоб не було жадного непорозуміння кого вони представляють. До сих вірних свідків, що сповняють Його задачі й несуть свідчення Ісуса Христа, Єгова каже: "Ви свідки у мене, що я—Бог." Для того нове ім'я дане Його вірним є: "свідки Єгови". Часто Бог Єгова уживав своїх вірних і посвячених людей до сповнення деяких своїх пророцтв, і пізніше Він відкриває їм се, що вони були ужиті так. Ісус Христос зачав судити храм Божий в 1918 р. Від того часу признані були приведені в храм і були зроблені свідками Єгови. В сім то часі Єгова дав своїм помазанникам нове ім'я, і всі ті, що були приведені в храм і під ризи справедливости, прийняли те ім'я, "свідки Єгови". Однак Бог Єгова відкрив сей факт своїм людям аж в 1931 році.

Всіх нас—охрещених—топче під ніж відвічальності сам-себе-справді

"Ті, що добровільно і охоче прийняли нове ім'я дане Єговою, взяли на себе вельми важну відвічальність. Коли Ізраїльтяни стояли при горі Синай, і Єгова оголосив їм свою угоду через уста Мойсея, тоді люди одноголосно сказали: "Усе, що глаголав Господь, сповняти мемо." (2 Мойс. 19: 8) В той час Його люди взяли на себе велику відвічальність. Вони мали нагоду бути вірними до їх угоди. Так само коли люди стояли перед Його лицем і сказали: "Ми голосуємо свідомо, і радісно приймаємо нове ім'я, яке уста Бога Єгови дали нам", то сям вони взяли велику відвічальність на себе перед Богом, і тепер кожний має нагоду і привилей доказати свою вірність до того ім'я. Так і кожда громада помазанників Божих, котра опісля прийняла або приймає сю резолюцію, бере на себе подібну відвічальність. Ся відвічальність значить, що вони будуть вірні Богу і що вони будуть нести свідчення народам, як приказав Бог. Така відвічальність не може бути

виконана через вироєнення "характеру", або через се, що хтось буде жити чисто і побожно. Вона вимагає далеко більше чим се. Вона вимагає від усіх, що прийняли те нове ім'я, щоб вони уживали свої найлучші змагання і несли свідокство остороги й потіхи для людей, після приказів Божих.

Вірність свідків Єгови в даванні свідокства після приказу, побуджує Сатану звернути його огонь гніву проти свідків Єгови. Вони єдині на землі відкривають Сатану і його злу організацію, і просвітчають людей відносно Божої справедливості й Його царства, і для тої причини Сатана йде війною проти них. (Одкр. 12: 17) Найбільше шкідливий знаряд який він уживає в своїй війні, є: "чоловік гріха" і так зване духовенство "зорованого Християнства". Те духовенство вдає за побожних представителів Бога Єгови і фальшиво спонукує урядників закону вірувати, що вони є представителями Бога Єгови на землі. Вони кажуть тим урядникам закону, що ті мужі й жінки, що йдуть з місця до місця з вісткою о Божім царстві, є ворогами правительства ділаючи під маскою релігії, що вони є бунтівниками і повинні бути попанані й покарані. На підставі сих фальшивих і лукавих закидів вони спонукують чиновників закону, щоб вони арештували, судили й увязняли вірних свідків Бога Єгови.

Се здається буде згідним з пророцтвом Ісуса Христа і інших пророків, і для того повинно бути дійсним заохоченням для свідків Єгови. Бог приказав їм йти через ворота або через вхід до царства й осувати каміння спотикнення і підносити знамя для народів. (Іс. 62: 10) До сеї міри вони сталися проводарями для людей. Сим чином вони входять в царство через многі терпіння так як се було предсказано пророком словом давно.—Діян. 14: 22.

ТОВАРИСТВО

Та чи прийняття нового імя значить, що ми відкинули імя й титул: "Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур"? Яке наше поріднення до "Товариства"? Так як і наш Господь Ісус Христос, коли був на землі, був у світі, але не був частию світа, і як Він приказав бути послужним законам людським, если вони не противляться законам Божим, так річ і мається з членами тіла Христового на землі, що становлять тепер свідків Єгови. (Мат. 22: 21) Є два способи в які громада людей може мати титул до якоїсь реальности або власности, а іменно: (1) Що одна або більше осіб, тримати муть титул посілости в довірочнім стані для цілої громади, і (2) через сформовання тої громади в тіло і заїнкорпоровання його. От сей другий спосіб більше вигідний, тому що таке заїнкор-

пороване тіло вважається як тривало існуюча організація, і тому нема потреби змінювати опікунів (тростів). Дечкі одиниці, що називають себе слугами Господа, нерозумно заявили, що Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур є людська організація, котра є кермована через владу диявольської організації. Таке приписання є зовсім не розумне і гірше чим дурота. Люди не організували правительств, щоб служити Дияволу. Вони навіть не знають, що Диявол має яку будь силу над правительством. Ціль перших поселенців Америки була установити правительство, щоб вони могли жити в мирі й поклаватись Богу після диктування їх власного сумління. Державні й національні правительства були зорганізовані з наміром поліпшити людські обставини. Та через фальшиві релігійні провідники, Диявол зумів злапати контролю над сими провідниками. Однак се він зробив без їх відомости і тому що вони не були цілковито віддані Богу Єгови. Закон і лад люди мусять мати, щоб вони могли поступати після порядку, і тому закон в краю установляється для доброї причини. В сім краю є міліони людей, котрі не є частию диявольської організації, однак вони знаходяться під її контролею, тому що вони не можуть сьому помочи. Правдиві послідователі Ісуса Христа, що живуть в сім краю, знаходяться в сатанському світі, але вони не є частию сатанської організації. Се є цілковито в гармонії з волею Божою, щоб вони були послужні всім правам краю, котрі не противляться законам Божим.

І так громада Божих посвячених людей в сім краю сформували організацію або спілку якийсь час перед 1884 р. В тім то році здавалось, що робота готування евангелії буде найлучше поступати, если сформується організація на підставі державного закону в Пенсильванії в цілі готування евангелії. Між иншими, ціль тої корпоратії була зазначена ось як: "Ціль задля котрої ся корпоратія формується є, щоб розповсюдити біблійну правду з різних язиках через видання брошур, памфлетів, газеток і інших релігійних документів, і через уживання інших законних знарядів, котрі, уповажнений Комітет Завідателів, буде вважати відповідними для поширення згаданої цілі."

Отже імя "Товариство" властиво відноситься до тіла посвячених послідователів Ісуса Христа, котрі інтересуються Його царством. Те заїнкорпороване тіло, Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, є знарядом в руках Божих людей для виконання їх роботи. Се, що воно було зорганізоване після державного права, не значить, що ним кермує сатанська організація. Если би Сатана міг перешкодити сформо-

взяттю цього "Товариства" і заінкорпорованню того ж, то певно, що він був би се згобив. Отже хто каже, що Товариство є під керівництвом Сатани, той говорить неправду. Властиве споріднення дітей Божих на землі до Товариства є, і то вони вважають те Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур як знаряд в руках свідків Єгови для виконання роботи на землі. Воно було зорганізоване на підставі державного закону Пенсильванії, але воно оперує по цілм світі. В 1909 р. те "Товариство", т. є. Божі посвячені люди, постановили перенести головну квартиру з Пенсильванії до Нью Йорку; отже, щоби провадити сю роботу як слід, для того було заінкорпороване так зване Товариство Проповідників Для Людей, після Членської Корпорації Нью Йорського державного статуту, в гармонії з цілею Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур. Що було сказано про Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, то те саме можна сказати і про Товариство Проповідників Для Людей, а іменно, що воно є знарядом Божих посвячених людей, для виконання роботи царства після порядку.

Пізнійше, подібне Товариство було зорганізоване на підставі закону в Англії, під іменем Міжнародне Товариство Дослідників Біблії. Ця корпорація також стала слугою або знарядом "Товариства", або громади помазаних Божих людей, щоби виконувати роботу царства в порядку. Жадна із цих корпорацій не отримали влади від Сатани, але всі вони є смертельними противниками Сатани, проти котрих єдиних Сатана воює тепер.

Бажаючи тримати себе далеко від номінальних церков, і будучи безсектанськими і без культу, те "Товариство" або Божі посвячені люди, не приймали жадного виразного імя, але загально пристусовували до себе імя "Міжнародне Товариство Біблії", тому що вони студіювали Біблію й служили Богу. Інші знов називали їх люди "Зоріння тисячліття" "Росалистами", "Люди з Вартової Башти" і іншими подібними іменами.

В 1918 р., коли Господь прийшов до храму Єгови і зчав суд, тоді признані слуги Його були взяті в храм і під ризи справедливости і тоді вони сталися частию вибраного "слуги", т. є. помазаного Христа Єгови. Тоді Єгова дав сій громаді нове імя, про що вони тепер довідалися і котре вони радісно прийняли, а іменно: "Свідки Єгови". І так уста Господні дали їм імя. Але се не значить, що вони відкинули корпорації, котрі є слугами або знарядом для виконання їх роботи. Вони дальше уживають ті корпорації, як і дотепер, для тої самої цілі для якої вони були зорганізовані.

ВАРТОВА БАШТА

Бог Єгова, через Ісуса Христа і свої назначені слуги, навчає свій нарід. Світло і правда належить до Бога. Сей журнал, Вартова Башта, є один із знарядів котрий Бог уживсе для навчання своїх людей. Сим журналом контролює Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур. Комітет завідателів небачучи жадного попертя в писанню ані иншої причини чому мавби існувати комітет редакційний, через резолюцію зніс цей комітет редакційний. На тім місці і замість редакційного комітету ви побачите текст: "Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." (Ісаї 54:13) Нова палітурка була принята для Вартової Башти, котра є вповні поперта св. Письмом. Ціль сього є, щоби всяким чином Товариство давало свідоцтво в честь і на славу Бога Єгови.

КВАЛІФІКАЦІЯ

Після писання, то свідок Єгови повинен мати от сі кваліфікації: Повне і цілковите посвячення чинити волю Божу, і виконувати сю волю; бути вибраним і признаним за вірність, і бути приведеним в храм і під ризи справедливости. Такий стається дитиною Божою через Сиона. Від нього вимагається повне послушення до приказів Божих після його сил. Такий мусить бути цілковито посвячений Богу і всіма силами робити те, що його руки знайдуть до виконання, себто, він мусить ділати в гармонії з вираженою волею Єгови. Жадний чоловік не може рішити хто є свідком Єгови, але кождий мусить рішити для себе чи він є або ні свідком Єгови, впираючи своє заключення на свідоцтво святого духа і своїх діл в гармонії з ним. Многі можуть називати себе свідком Єгови, але слова не мають жадного значіння, хіба що його напрям ділання доказує повну посвяту до Бога й Його царства. Се можна доказати через свій напрям ділання, що він є непомиримий (з ворогом) і що він стоїть цілковито по стороні Бога й Його царства. Написано бо: "Будьте святі, бо і Бог свят." Усі вірні мусять цілковито бути посвячені до Його справи, і мусять відмовитися співділати або симпатизувати з диявольською організацією.

Сей факт, що Єгова назвав громаду людей своїми свідками, безперечно твердить, що вони мусять нести свідоцтво про імя й заміри Бога Єгови. Чинячи се, сі свідки будуть уживати дальше ті знаряди о які постарався для них Бог. Між сим знарядом маємо сі річи: Три корпорації повисше згадані, машини до друкування, машини до печатання книжок, радіо, і інші подібні річи, щоби дати людям до відома, що Єгова є Бог і що Його царство прийшло. Хотят ми мусимо купувати машини і інші ма-

теріали від тих, що знаходяться в сатанській організації, то сей факт ще не робить тих машин або іншого матеріалу частю диявольською організацією; і се/булоб гірше чим глупота казати, що "Товариство" уживає котрий будь із тих знарядів за дозволом або волею сатанської організації. Бог Єгова є Автор і Сотворителем усіх річей.

"Свідки Єгови мусять в терпеливості далше воювати, даючи свідоцтво аж до кінця. "Ось терпеливість святих; ось ті, що хоронять заповіді Божі і віру Ісуса Христа." (Одр. 14:12) Се показує пробу Божого народу, котра то проба тепер є і буде аж до кінця. Ось сим чином лінія відріжнення є ясно показана.

Свідки Єгови те ті, що йдуть наперед по Його стороні й відмовляються мати що небудь до діла з диявольською організацією. Прийшов час перелому, бо настає день суду і час, коли святі мусять вілважно стати по стороні Господа і голосити вість правди. Нехай ніхто не буде на стільки необачний, щоби він поставив себе в позиції мученика. Памятайте, що ви представляєте Бога і Його царство, і що за вами стоїть ася сила цілої вселенної; і ми можемо бути певні сього, если ми будемо мудрі й вірні до нашої угоди. Се й не ті, що будуть вірні аж до смерті, отримають велику нагороду. Сі мусять затримати їх непохитність і посвту до Бога и Його царства.

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 6. квітня, 1932

"Хочу ж, щоб ви знали, що всякому чоловікові голова Христос, голова жінці чоловік, голова ж Христу — Бог." — 1 Кор. 11:3.

У ЦЕРКВІ Божий чоловік представляє Христа Голову, а жінка є прообразом неісти Христової, що є піддана Голові. Сатана бажає перекрутити се правило і поставити жінку наперед. Та Господь заявив, що жадний зблбчений (нешений) чоловік не наслідить царства небесного. (1 Корин. 6:9) Се доказує, що звичай віддавати пошану жінчені не походить від Бога, але від великого ворога Божого. Се однак більше пригласкає річ, отже виглядає бути властивою, за те більше звичною чим инша. Жадному чоловікові ані жінчені не повинно ся віддавати чести за чинення добра, тому що чинити добро се їх повинність. Поклонення якому будь сотворінню є не намісці, і гідота в очах Божих. — Луки 16:15. О. І. 157, 160.

Середа 13. квітня, 1932

"Не нам, Господи, не нам, но імені твому дай славу по милості твоїй, по правді твоїй!" — Пс. 115:1.

ПРАВДА, що Божий останок бачить велику честь і благословенства і привилей: чти й царювати в Христом в славі, однак він також бачить, що навіть і є нічим, коли порівнати з оправданням Божого слова й прославлення Його імя в умах і серцях кожного, що буде мати життя. Ті, з котрих складається останок, знають, що вони жадним чином не можуть удосконалити себе до тої точки, доби Господь заповнив, що Він посадить їх на віки з Христом в Його царстві, але що Бже з своєї доброти й любови дасть вірних сю високу позицію, за їх безвиїжкову посвату й цілковиту вірність до Нього. Головна ціль і мотива останка мусить бути, щоб величати ім. Всевшнього. В В 4/15/31

Середа 20. квітня, 1932

"І визнають, що я — Господь, як розсію їх проміж народами... і збережу небагато з них, об'їмча, голодніч і мору." — Езекиїла 12:15, 16.

ЗНИЩЕННЯ яке прийде на Християнство в Армагедоні буде найбільше зі всіх, яке внало коли на світ. Господь тепер велить давати повідомлення, що в часі того горя певна класа людей буде схоронена і перевезена через те горе і станеться реципієнтами Його ласк. Знищення Християнства, і переведення через той блоні сих міліонів, котрі потім будуть жити, принесє оправдання Божого великого імя. Сатана, через свою організацію, через многі століття кидав зневагу на імя Бже; і оправдання Його святого імя мусить тепер настати, щоби всі пізнали, що життя й благословенства походить від Бже, і що Він дає життя тим, котрі ралуються Його справедливими законами. О. І. 143.

Середа 27. квітня, 1932

"Того дня, говорить Господь, сила небесних, возмму тебе, Зоробабелю Салатилленжу, слуго мій, говорить Господь, а берожати му тебе, як перстень печатний: я бо вибрав собі тебе, говорить Господь Савалот." — Агея 2:23.

ЧАС сповнення сього пророцтва є виразно означений яко "Того дня", що значить "великий день Всомогучого Бога" коли то могучий Бже поторошить ворога. Печатний перстень був знаком візнаки і символічно представляє завдаток довірчості. (1 Мойсея 38:18) Се значить, що позатипічний Зоробабель буде назначений, що Він є в організації Бже і що Він стримає від Всевшнього завдаток довірчості яко представитель Його організації. Се також значить, що Бже дає свою обітницю, що Він все буде уживати вибраного слугу для виконання своїх замірів. Далше се значить, що той "слуга" має витиснене імя Бже на собі і є означений в спеціальну власть від Нього. В В 3/1/31